

# نقش تغذیه در فرگشت زیستی و فرهنگی انسان

## چکیده

تغذیه به عنوان یک نیروی تکاملی پویا، از طریق تعامل پیچیده ی عوامل ژنتیکی، محیطی و فرهنگی، منجر به تغییر ویژگی های آناتومیکی و پیدایش بیماری ها در جمعیت های انسانی شده است. پرسش اصلی این پژوهش آن است که چگونه گذار از شکار و گردآوری به کشاورزی و سپس به رژیم های مدرن صنعتی، مسیر تکامل زیستی و فرهنگی انسان را شکل داده و چه پیامدهایی برای سلامت امروز بشر داشته است. روش پژوهش حاضر مبتنی بر مرور نظام مند مطالعات دیرین انسان شناسی، باستان شناسی و ژنتیکی است که شواهد مربوط به نوآوری های فرهنگی (ابزارسازی، پخت و پز، اهلی سازی گیاهان و حیوانات) و تغییرات ژنومی مرتبط با رژیم غذایی را گردآوری و تحلیل کرده است. نتایج نشان می دهد که درحالی که انسان های اولیه با رژیم های غنی از پروتئین و کم کربوهیدرات سازگار بودند، گذار به کشاورزی و سپس به رژیم های پرکالری و فرآوری شده صنعتی فشارهای انتخابی تازه ای ایجاد کرد. این ناسازگاری میان تاریخ تکاملی و محیط تغذیه ای جدید، در بروز بیماری های مزمن نظیر چاقی، دیابت نوع ۲ و اختلالات قلبی در دوران معاصر نقش داشته است. با توجه به چالش های تطبیق جمعیت های انسانی با محیط های تغذیه ای متغیر کنونی، باسازی تاریخی رژیم های غذایی انسان در سیر تکامل، می تواند بینش های علمی و کاربردی در زمینه ی ارتقاء سلامت و مدیریت بحران های تغذیه ای آینده فراهم آورد.

کلمات کلیدی: رژیم غذایی، فرگشت انسان، نوآوری های فرهنگی

## مقدمه

تغذیه یکی از عوامل کلیدی در پاسخ های تطبیقی زیستی و فرهنگی انسان ها به محیط های در حال تغییر بوده است. رژیم های غذایی نه تنها تغییرات جسمانی، بلکه مسیرهای متابولیکی و حتی رفتارهای اجتماعی را در طول میلیون ها سال تحت تاثیر قرار داده است (Jelenkovic et al., 2024). اجداد ما که عمدتاً رژیم های ساده مبتنی بر میوه ها و گیاهان را مصرف می کردند، توانستند از طریق نوآوری های فرهنگی یعنی ساخت ابزارها، کنترل آتش، مهارت های فرآوری غذا، تکنیک های شکار و اهلی کردن گیاهان و حیوانات نظام های غذایی خود را گسترش داده و در محیط های متغیر و گاه بسیار دشوار زنده بمانند (Walker & Thomas, 2023). این تنوع الگوهای غذایی طی هزاران سال با ژنوم ما سازگار شده و تغییرات مهم ژنتیکی و فرهنگی (مانند افزایش اندازه ی نسبی مغز

و ظهور تمدن مدرن از طریق کشاورزی را در جمعیت های انسانی ایجاد کرده است (Luca et al., 2010; Lipson et al., 2017). تغییرات عمده رژیم غذایی که تحت تاثیر فرهنگ انباشتی و زیست بوم های متنوع در طول تکامل انسان به وجود آمده خود موجب پدید آمدن چالش هایی برای گونه ی انسان شده است. گذار از دوره ی گرد آوری غذا و شکار به تولید غذا از طریق کشاورزی و دامپروری به طور چشمگیری الگوهای غذایی را دگرگون ساخت و انسان را با پیامد های جدیدی مانند ناتوانی هضم نشاسته و لاکتوز مواجه کرد (Andrews & Johnson 2020; Bragazzi et al., 2024). همچنین تغییر از رژیم های غذایی سنتی به الگوهای مدرن و صنعتی منجر به ناسازگاری هایی بین تاریخ تکاملی گونه ی ما و محیط های تغذیه ای امروزی شده و به افزایش بیماری های مدرنیته مانند چاقی، مشکلات قلبی عروقی و دیابت نوع ۲ کمک کرده است (Tapsell & Probst, 2008; Ojo, 2019). با توجه به این ملاحظات، مقاله حاضر بر آن است که به بررسی ارتباط بین تغذیه و دستاوردهای فرهنگی و نقش آن در تحولات زیستی (مانند تغییرات در اندازه مغز، ساختار دندانی و مسیر های متابولیکی) بپردازد. همچنین بحث می کند که چگونه تغییرات رژیم غذایی از شکار و گردآوری تا کشاورزی و سپس به رژیم های مدرن صنعتی پیامد های تکاملی مهمی به همراه داشته است.

#### -ابزار سازی و گسترش رژیم غذایی در عصر پارینه سنگی ۱

بر اساس داده های دیرین انسان شناسی و باستان شناسی، حدود ۹۹ درصد از تاریخ تکاملی بشر در عصر پارینه سنگی سپری شده است. در این دوره انسان به عنوان شکارگر و گردآورنده ی خوراک<sup>۲</sup> زندگی می کرده و رژیم غذایی او کاملا وابسته به منابع طبیعی موجود در محیط و تغییرات فصلی بوده است (Hublin & Richards, 2009; Alt et al., 2022). سوالات مهمی که توجه ما را جلب می کند آن است که اجداد ما چگونه رژیم غذایی خود را توسعه دادند و تنوع الگوهای غذایی به چه نحوی بر فرگشت گونه ی ما یعنی انسان خردمند<sup>۳</sup> تاثیر گذاشته است؟ تحقیقات در دهه ی گذشته بسیاری از پرسش ها را پاسخ داده و به طور چشمگیری به آنچه میدانیم افزوده است. بر اساس یافته های پژوهش های پیشین، ساخت ابزار های سنگی اولین گام مهم در تکامل فرهنگی و همچنین به عنوان نقطه ی عطف بزرگ در تحول رژیم غذایی انسان بوده است (Harmand et al., 2015; Walker & Thomas, 2023). به عنوان نمونه انسان تباران اولیه<sup>۴</sup> مانند استرالوپیتکوس<sup>۵</sup> و هومو هابیلیس<sup>۶</sup> که عمدتاً میوه خوار و گیاه خوار بودند از طریق توسعه ی فناوری ابزار سنگی اولدوان<sup>۷</sup> (مشت سنگی یا چکش های سنگی ابتدایی تک لبه) موفق به گسترش طیف رژیم غذایی خود شدند و توانستند به منابع غذایی مغزی تری از جمله مغز استخوان و گوشت حیوانات بزرگ دسترسی پیدا کنند (Clarke, 2019).

سپس، با ظهور گونه‌هایی مانند هومو ارکتوس<sup>۸</sup> در بازه ی زمانی تقریباً ۱.۶ میلیون سال پیش، پیچیدگی فناوری، مستقیماً بر موفقیت شکار و در نتیجه، تنوع رژیم غذایی تأثیر گذاشت. ابزارهای دوطرفه سبک آشولین<sup>۹</sup> مانند تبرهای دستی، توانایی شکار فعال حیوانات بزرگ را به آنان داد (Goren-Inbar et al., 2000; Scott & Gibert, 2009). این روند با توسعه ابزارهای تخصصی‌تر مانند سرنیزه‌های سنگی موسترتین<sup>۱۰</sup> توسط نئاندرتال‌ها<sup>۱۱</sup> و در نهایت، تیغه‌های استاندارد و ابزارهای ترکیبی هومو ساپینس به اوج خود رسید. این ابزارهای پیشرفته‌تر، نه تنها کارایی در قصابی و استخراج مغز استخوان را افزایش دادند، بلکه با ساخت نیزه‌های پرتابی با برد بالا، امنیت و موفقیت در شکار را بالا برده و به طور نظام‌مند، سهم گوشت را در سبد غذایی اجداد انسان افزایش دادند (Wood & Leakey, 2011). تنوع بیشتر در ابزارها، نیزه‌های چوبی و سرنیزه‌های ماهگیری با شاخک‌های تیز مربوط به ۸۰ هزار سال پیش، نشانه‌هایی از افزایش پیچیدگی فناوری و گستردگی رژیم غذایی در دوره پارینه سنگی هستند (Yellen et al., 1995; d'Errico et al., 2012). بنابراین، همان‌گونه که شواهد باستان‌شناسی نشان می‌دهد، تنوع و پیچیدگی فزاینده‌ی ابزارها در دوره پارینه‌سنگی، بازتاب مستقیمی از گسترش تدریجی و هدفمند رژیم غذایی به سوی منابع غذایی با ارزش بالاتر است.

### نژاد آشپز (تأثیر پخت و پز بر فرگشت انسان در عصر پارینه سنگی)

کشف و کنترل آتش یکی از مهمترین نوآوری‌های فرهنگی در تاریخ زندگی بشر به شمار می‌رود. از ۱.۵ میلیون سال پیش، برخی گونه‌ها گاه‌گاهی از آتش استفاده می‌کردند اما بهره‌گیری منظم از آتش در حدود ۴۰۰ هزار سال قبل، توسط انسان راست قامت، نئاندرتال‌ها و اسلاف انسان‌های خردمند توسعه پیدا کرد (Berna et al., 2012; Gowlett, 2016; Wrangham, 2017). اگرچه آتش برای انسان‌ها منبع نور و گرما و همچنین محافظتی در برابر شکارچیان فراهم می‌کرد، اما بهترین کاری که با آن می‌شد انجام داد پختن غذا بود و طبخ غذا بدون شک تأثیری عظیم بر رژیم غذایی و وضعیت تغذیه‌ای انسان گذاشته است. آتش نه تنها ترکیب شیمیایی غذا بلکه ترتیب زیستی آن را هم عوض می‌کرد. طبخ غذا میکروب‌ها و انگل‌های آلاینده آن را از بین می‌برد و جذب مواد مغذی را افزایش می‌داد. مزیت دیگر پختن این بود که جویدن و هضم خوراکی‌های دلخواه دیرینه مثل میوه، دانه‌ها، ریشه‌ها و لاشه‌های حیوانات برای انسان آسانتر شد. در حالیکه شامپانزه‌ها و سایر نخستی‌ها زمان زیادی را صرف جویدن غذای خام می‌کردند، خوردن غذای پخته فقط چند دقیقه وقت انسان را می‌گرفت (نوح هراری، ۱۳۹۶: ۳۵). بر مبنای تحقیقات پیشین (Koebnick et al., 1999)، انسان‌ها نمی‌توانند از غذای خام به تنهایی انرژی و مواد مغذی کافی را برای رشد مغز دریافت کنند و این موضوع حاکی از آن است که ما زیست‌شناسی مان را با پخت و پز سازگار کردیم. از غار کسِم<sup>۱۲</sup> در اسرائیل که اولین اجاق پخت

و بز در آن کشف شد (Stiner et al., 2011; Shahack Gross et al., 2014) و همچنین، ریزوم های (ریشه های زیر زمینی) سوخته شده در غار بوردر<sup>۱۳</sup> در آفریقای جنوبی نشان می دهد که انسان ها دست کم از حدود ۴۰۰ هزار سال پیش ریشه ها، پیازها و سایر گیاهان زیر زمینی خوراکی را می پختند (Wadley et al., 2020). پخت و بز به انسان امکان داد غذاهای متنوعی بخورد، زمان کمتری را صرف خوردن غذا کند و با دندان های ریزتر و روده های کوتاه تر سر کند. برخی پژوهشگران بر این باورند که رابطه ی مستقیمی میان پیدایش پختن غذا، کوتاه شدن مجرای گوارش انسان و رشد مغز وجود دارد (Carmody et al., 2019; Walker & Thomas, 2023). بر اساس فرضیه بافت پر هزینه<sup>۱۴</sup> (Aiello & Wheeler, 1995)، مغز یک اندام بسیار پر هزینه از نظر انرژی است که حدود ۲۰ درصد از انرژی بدن را مصرف می کند، رشد مغز بزرگتر مستلزم کاهش اندازه برخی از اندام های پر هزینه ی دیگر مانند روده هاست تا تعادل انرژی حفظ شود. کاهش اندازه روده ها تنها در صورتی امکان پذیر می شود که رژیم غذایی با کیفیت بالاتر و مواد مغذی بیشتر در حجم کمتر برای انسان فراهم شده باشد. بنابراین افزایش مصرف گوشت و غذاهای پخته که فرآیند هضم آنها آسانتر بوده نیاز به روده های بزرگ را کاهش داده است و منجر به انسفالیزاسیون<sup>۱۵</sup> یا رشد مغز در اجداد ما شده است (Leonard & Robertson, 1994; Brenna & Carlson, 2014; Dufour & Piperata, 2018). نخستین افزایش در اندازه مغز، اندکی پس از ۳ میلیون سال پیش در هومو هابلیس دیده می شود. تحلیل ایزوتوپ های پایدار نیتروژن - ۱۵ ( $N^{15}$ ) در دندان های او حاکی از مصرف منابع پروتئینی حیوانی مانند حشرات، تخم پرندگان یا لاشه خواری بوده است (Heinzelin et al., 1999; Domínguez Rodrigo & Barba, 2006). پیش از آن انسان تباران اولیه مغزهای کوچک همراه با دندان های آسیاب بزرگ و برجسته با مینای ضخیم داشتند که برای رژیم غذایی میوه محور سازگار شده بودند. غذاهایی که نخستین ها و هومینین های اولیه می خوردند شبیه به میوه ها و سبزیجات امروزی نبود، بلکه پوسته های سخت تری داشت که جویدن و هضم را دشوار می کرد. احتمالاً با افزایش مصرف گوشت که نسبت به مواد سخت فیبری گیاهی قابلیت هضم بالاتری داشتند، اندازه ی طول روده ها کاهش یافت. با کاهش نیاز متابولیکی روده، انرژی مازاد می توانست به رشد مغز اختصاص یابد که در هومو هابلیس حدود ۳۰ تا ۴۰ درصد افزایش اندازه مغز نسبت به گونه های قبل او رخ داده است (Fernández Jalvo et al., 1998; Andrews & Johnson 2020). با ظهور هومو ارکتوس اندکی پس از ۲ میلیون سال پیش، دگرگونی های اساسی در گونه ی انسان پدید آمد. اندازه ی بدن افزایش یافت و به انسان مدرن نزدیک شد، بخش پایینی قفسه ی سینه کمتر بیرون زدگی داشت که نشان دهنده ی کاهش اندازه ی روده در این گونه بود، اندازه مغز نسبت به هومو هابلیس ۴۰ درصد افزایش و همچنین طول دندان ها به طور چشمگیری کاهش یافت (Marzke, 1997). هومو ارکتوس نخستین هومینینی بود که نه تنها از آفریقا بیرون رفت، بلکه در مدت زمان بسیار

کوتاهی قلمروی خود را به اروپا و آسیا تا جزیره جاوه گسترش داد. به نظر می رسد این تغییرات احتمالاً با یک سازگاری تکاملی مهم، یعنی مهار آتش در ارتباط بوده است. آتش نه تنها به عنوان سپری در برابر شکارچیان عمل می کرد، بلکه امکان مهاجرت و گسترش به قاره های دیگر را فراهم ساخت و منجر به طبخ غذا در این دوره شد. بنابراین فرآیند پخت و پز با بهینه سازی جذب انرژی از غذا و سهولت هضم آن، محرک اصلی تکامل مغز بزرگتر و دستگاه گوارش کوچکتر در گونه ی ارکتوس بوده است (Stahlet al., 1984; Wrangham et al., 1999; Wrangham & Conklin Brittain, 2003). این تغییرات اساسی در هومو ارکتوس علاوه بر بهبود کیفیت رژیم غذایی ناشی از پختن با پیشرفت فناوری ابزارهای سنگی در همان دوره مرتبط است. بر اساس شواهد باستان شناسی وضعیت تکامل مغز در انسان مدرن کمی متفاوت بوده است. علاوه بر مسائل پیشین، گسترش قابل توجه نسبت اندازه ی مغز به بدن در انتقال از هومو ارکتوس به هومو ساپینس (۶۲ درصد)، همراه با نقش حیاتی منابع غذایی دریایی و اکوسیستم های آبی در تکامل شناختی و توسعه حجم مغز انسان مدرن بوده است. (Cunnane & Stewart, 2010:132) استدلال کردند که توسعه و عملکرد طبیعی مغز بزرگ انسانی وابسته به منابع غنی و نسبتاً پایدار انرژی (به ویژه چربی ها) و مواد مغذی کلیدی مانند ید، سلینیوم، روی، آهن، مس و اسید های چرب خاص (اسید دوکوزاهگزانوئیک<sup>۱۶</sup>، اسید آراشیدونیک<sup>۱۷</sup>) است. با اشاره به اینکه صدف ها و ماهی ها از اکوسیستم های دریایی دریاچه ای و رودخانه ای و دریایی ترکیب بهینه ای از مواد مغذی مورد نیاز را تامین می کنند، آنها یک «سناریوی ساحلی» از تکامل انسان را پیشنهاد می کنند. در مدل آنها صدف، ماهی ها و سایر غذاهای آبی نه تنها مغذی بودند، بلکه به طور چشمگیری به تکامل شناختی و موفقیت بلند مدت نیاکان ما کمک کرده اند. مدارک قطعی باستان شناسی برای بهره برداری از منابع آبی توسط هومو هابلیس و ارکتوس هنوز بسیار محدود است. اما دانشمندان شواهد بیشتری در مورد استفاده از منابع دریایی توسط نئاندرتالها که حدود ۳۰۰ هزار سال پیش در غرب اوراسیا زندگی می کردند، ارائه می دهند (Cunnane et al., 1993; Stringer et al., 2008). با ظهور انسان های مدرن، مستندات مربوط به بهره وری از منابع آبی گسترش یافته است. تحقیقات دیرین انسان شناسی در آفریقای جنوبی بر روی چندین تپه تمرکز داشته است که بقایای صدف های دریایی، فوک ها و دیگر پرندگان دریایی را به همراه شواهد قابل توجهی از دانه های مروارید صدفی، ابزارهای سنگی و سایر آثار فرهنگی از تکامل شناختی انسان مدرن را نشان می دهد که به حدود ۱۲۵۰۰۰ تا ۷۵۰۰۰ سال پیش تعلق دارند (Parkington, 2003; Klein et al., 2004; Marean et al., 2007). انطباق با زیست بوم های مرطوب، قابل قبول ترین توضیح برای تکامل مغز انسان بوده است، اجداد ما برای ورود به مسیر تکامل مغز انسانی، به این زیست بوم ها نیاز داشتند. ابزارسازی، مهار آتش و مصرف غذاهای پرانرژی مانند گوشت و صدف، کیفیت رژیم غذایی را بهبود بخشید و به رشد مغز و کاهش اندازه دستگاه گوارش کمک کرد. این تغییرات نه تنها نقطه عطفی در فرگشت

انسان بودند، بلکه الگوی پایه‌ای از مصرف غذاهای پرکیفیت و کم‌حجم را ایجاد کردند که بدن انسان با آن سازگار شد. همین سازگاری اولیه، توضیح می‌دهد که چرا بدن ما در عصر حاضر با رژیم‌های پرکربوهیدرات و کم‌کیفیت صنعتی ناسازگار است و دچار بیماری‌های متابولیکی می‌شود

## - گذار تغذیه‌ای عصر نوسنگی<sup>۱۸</sup>

شکار و جمع‌آوری گیاهان بر زندگی انسان در سراسر دوران پلیستوسن مسلط بود. پس از پایان آخرین عصر یخبندان و با آغاز دوران نوسنگی (حدود ۱۲ هزار سال قبل از میلاد)، گذار از سبک زندگی شکارچی-گردآورنده به کشاورزی و نگهداری حیوانات، یکی از مهمترین دگرگونی‌های رژیم‌های در تاریخ بشر بود، دگرگونی‌هایی که با فناوری‌های فرآوری، تولید و ذخیره‌سازی غذا سرعت گرفت (Copeland et al., 2009). انسان‌ها با کشت گیاهان و اهلی کردن حیوانات توانستند به منابع غذایی با ثبات‌تر و قابل‌پیش‌بینی‌تری دست یابند. این دگرگونی‌های رژیم غذایی در عصر نوسنگی، منجر به تحولات عمیقی در ابعاد زیستی و فرهنگی زندگی انسان شد. حقوق مالکیت، انبار کردن غذا، سفال‌سازی، مدیریت دام، شکل‌گیری خانه‌های دائمی ناشی از یکجا نشینی و نهادهای اجتماعی از جمله نوآوری‌های فرهنگی مرتبط با ظهور کشاورزی بودند (Fuller, 2007, 2018). همچنین تکنیک‌های متنوعی مانند کوبیدن، مالت‌سازی، آسیاب کردن، خیساندن، الک کردن، دودی کردن، تخمیر و عمل‌آوری به منظور فرآوری غذا در این دوران تکامل یافت که باعث کاهش هزینه‌های متابولیکی مصرف غذا شده و توانسته بر ارزش تغذیه‌ای، ماندگاری و طعم غذاها تاثیر بگذارد (Walker & Thomas, 2023). مجموعه‌ای بزرگی از ادبیات منتشر شده در ۴۰ تا ۵۰ سال گذشته نشان می‌دهند درحالی‌که کشاورزی و دامپروری امنیت غذایی بیشتری را فراهم می‌کرد چالش‌های قابل‌توجهی را نیز برای سلامت انسان به همراه داشته است؛ از جمله این پیامدها می‌توان به شیوع ناهنجاری‌های اسکلتی (آرتروز) بر اثر کشت، افزایش پوسیدگی دندان، اختلالات متابولیکی و مقاومت به انسولین اشاره کرد (Larsen, 2006; Eshed et al., 2010; Dufour & Piperata, 2018). بنابراین گذار از رژیم غذایی متنوع پروتئینی و گیاهی شکارگران و گردآوران به رژیم متمرکز بر کشت تک محصولی غلات مانند گندم، برنج و ذرت منجر به کمبودهای تغذیه‌ای و کاهش سلامت عمومی گردید. (Mummert et al., 2014) در تحقیقات خود نتیجه‌گیری کردند که دامداری و کشت گیاهان تاثیر منفی بر قد و مفصل‌های بزرگسالان داشته است. در دوره‌ی پیشا کشاورزی فعالیت‌های بدنی به دلیل شکار، جستجوی غذا و کوچ‌های فصلی متنوع بوده است، پس از انقلاب فرهنگی کشاورزی، یکجا نشینی و فعالیت‌های تکراری (مانند خم شدن برای کشت و برداشت محصولات) خطر ابتلا به آرتروز را افزایش داده و موجب سائیدگی مهره‌ها و کمردن‌ها گردیده است. همچنین کاهش نسبی تحرک در کنار مصرف رژیم‌های غذایی پرکربوهیدرات مرتبط با این دوره، مقاومت به انسولین را

۳ تا ۳ برابر افزایش داده و منجر به فشار های انتخابی قابل توجهی بر متابولیسم انسان در عصر حاضر گردیده است ( Brand Miller & Colagiuri, 1994; Colagiuri & Miller, 2002). یافته های پژوهشی در ژاپن نشان داد که دندان های گروه کشاورز در مقابل جوامع شکارچی و گردآورنده از پوسیدگی بیشتری برخوردار بوده است (Temple & Larsen, 2007). داده هایی که توسط (May & Ruff, 2016) در مورد مورفولوژی استخوان ران بین شکارچیان ناتوفیان<sup>۱۹</sup> و کشاورزان نوسنگی در لوانت<sup>۲۰</sup> جمع آوری شده است، از مطالعات قبلی حمایت می کند و نشان می دهد با انتقال به کشاورزی، استحکام اسکلت کاهش یافته است. اهلی شدن محصولات زراعی و دام به انسان این امکان را داد که زندگی متحرک را کنار بگذارد و ساکن شود. برای اولین بار در تاریخ بشر، مردم در تماس نزدیک دائمی با حیوانات بودند و حتی در یک محل مشترک زندگی می کردند. این امر منجر به ظهور ژنوزهای<sup>۲۱</sup> متعددی شد. ژنوزها بیماری های عفونی (مانند سل، وبا، طاعون، مالاریا و...) هستند که از حیوانات به انسان و بین انسان ها توسط باکتری ها، ویروس ها و یا انگل ها منتقل می شوند و همچنان سلامت ما را تهدید می کنند (Bos et al., 2019). چهار عامل اساسی عمدتاً مسئول افزایش این بیماری ها در دوران نوسنگی بودند: یک رژیم غذایی نامتعادل که از نظر ریز مغذی ها کم و سرشار از کربوهیدرات با شاخص گلیسمی بالا بود و سیستم ایمنی را تضعیف می کرد، تماس نزدیک با حیوانات اهلی که وقوع بیماری های مشترک دام را تسهیل می کرد، عدم رعایت بهداشت و نبود سیستم فاضلاب در دهکده ها که زمینه ی رشد بسیاری از عوامل بیماری زا را فراهم می کرد و افزایش تراکم جمعیت که منجر به افزایش خطر ابتلا شد (Luca et al., 2010).

اکنون این پرسش مطرح می شود که با وجود تاثیرات منفی کشاورزی و دامپروری بر سلامت انسان ها، فرآیند های سازگاری بیولوژیکی با این تحولات غذایی چگونه اتفاق افتاده است؟

انسان ها از طریق انتخاب طبیعی با تغییرات غذایی ناشی از کشاورزی تطابق یافتند که این سازگاری منجر به تنوع ژنی در ساختار جمعیت ها شد. انتخاب طبیعی فرآیندی است که در آن ویژگی های مفید که به ارث می رسند به تدریج در طول زمان افزایش می یابند، در حالیکه ویژگی های نامطلوب ارثی، کمتر شایع می شوند. انسان ها در گستره ی وسیعی از زیستگاهها زندگی می کنند که از نظر مواد مغذی و منابع تفاوت دارند و این امر رژیم غذایی ممکن را در هر مکان خاص محدود می کند؛ به این معنا که فشارهای انتخابی مرتبط با رژیم غذایی در فضای جغرافیایی متغیر بوده اند، زیرا جمعیت ها به مناطق مختلف جهان گسترش یافته و با استفاده از اجزای رژیمی موجود در آن محیط ها سازگار شده اند. تغییرات ناگهانی رژیم غذایی ناشی از اهلی کردن حیوانات و گیاهان، فشار های تکاملی جدیدی را بر ژنوم جمعیت های انسانی ایجاد کرده است. پاسخ های تطبیقی به فشارهای انتخابی جدید تنها با سازگاری

های ژنتیکی ممکن شده است. تغییرات در نسخه های ژن آمیلاز بزاقی<sup>۲۲</sup> (AMY1)، پایداری یا تداوم لاکتوز<sup>۲۳</sup> (ژن LCT) و افزایش تنوع در ژن های مرتبط با سیستم ایمنی بدن<sup>۲۴</sup> (HLA) از جمله سازگاری های ژنتیکی کلیدی در فرگشت انسان محسوب می شوند.

#### تغییرات در نسخه های ژن آمیلاز بزاقی:

ژن آمیلاز مسئول تولید آنزیمی است که به هضم کارآمدتر نشاسته کمک می کند. جمعیت هایی که رژیم های غنی از نشاسته دارند (مثلاً ذرت، ارزن، برنج، ریشه ها و گندم)، مانند ژاپنی ها، اروپاییان آمریکایی و شکارچی-گردآورنده های هادزا<sup>۲۵</sup>، بطور میانگین بر اثر انتخاب طبیعی تعداد بیشتری کپی از ژن آمیلاز را دارا هستند. درمقابل جوامعی مانند گروه های دامدار داتوک<sup>۲۶</sup> و یاکوت<sup>۲۷</sup> که رژیم غذایی سرشار از منابع پروتئینی داشته و کمتر به مصرف کربوهیدرات های نشاسته ای می پردازند، عموماً دارای نسخه های کمتری از ژن آمیلاز می باشند (Perry et al., 2007).

تفاوت در تعداد نسخه های ژن آمیلاز با تاریخچه مصرف نشاسته در جمعیت های مختلف مرتبط است. به عنوان مثال سرخ پوستان آمریکا با تغییر ناگهانی در مصرف رژیم های کشاورزی مواجه شدند بدون اینکه فرصت کافی در جهت سازگاری ژنتیکی داشته باشند. این ناهماهنگی بین پیش زمینه ی ژنتیکی آنها و محیط تغذیه ای جدید، احتمالاً به شیوع بالای بیماری های متابولیکی (مانند چاقی، دیابت...) در این جمعیت ها کمک کرده است (Mathieson & Mathieson, 2018). در مقابل جمعیت های اروپایی که گذار به رژیم کشاورزی در آنها به تدریج و طی هزاران سال رخ داده، فرصت بیشتری برای سازگاری ژنتیکی (تکامل نسخه های متعدد ژن آمیلاز) با تغییرات غذایی داشتند. این گذار تدریجی ممکن است توضیح دهنده ی شیوع کمتر اختلالات متابولیکی در این جوامع، در مقایسه با جمعیت هایی باشد که با تغییرات سریع غذایی مواجه شدند (Ma & Chan, 2013; Cooper et al., 2017). به طور خلاصه، گذار به کشاورزی و تغییرات رژیمی مرتبط با آن ممکن است در جوامعی که سابقه ی طولانی تری در کشاورزی داشته اند، باعث کاهش فشارهای انتخاب طبیعی شده باشد. درحالیکه در جوامعی که تجربه کمتری از کشاورزی داشتند با چالش های بیشتری مواجه بودند و این فشارها شدیدتر باقی مانده است.

#### پایداری یا تداوم لاکتوز:

ژن (LCT) مسئول تولید آنزیم لاکتوز (برای هضم لاکتوز موجود در شیر) هستند. با افزایش سن، این ژن ها غیر فعال می شوند، به همین دلیل بیشتر بزرگسالان در جهان امروز عدم تحمل لاکتوز دارند. با این حال، در برخی جوامع انسانی جهش های ژنتیکی در ژن (LCT) باعث می شود که تولید لاکتوز در بزرگسالی ادامه پیدا کند. این ویژگی به نام پایداری لاکتوز<sup>۲۸</sup> شناخته می شود (Evershed et al., 2022). تحقیقات پیشین نشان داده اند که این ویژگی بطور مستقل و جداگانه در چند نقطه ی جغرافیایی مختلف از جمله در

اروپا، آفریقا و جنوب آسیا فرگشت یافته است، شواهد ژنتیکی نشان می دهند که در ابتدا، جمعیت هایی که تازه شروع به دامپروری کرده بودند، به جای مصرف شیر تازه، از فرآورده هایی مانند ماست، پنیر یا کره استفاده می کردند که میزان لاکتوز پایین تری دارند. به مرور زمان، با ادامه مصرف و مزایای تغذیه ای شیر، جهش های پایداری لاکتوز و تدام آن در این جمعیت ها افزایش یافت (Inchley et al., 2016). (Tishkoff et al., 2007) تفاوت های قابل توجهی در پایداری تولید لاکتاز در ۴۳ گروه قومی مختلف از کنیا، سودان و تانزانیا پیدا کردند که بر اساس وابستگی تاریخی آن ها به دامداری بود. بنابراین مصرف طولانی مدت یک ماده ی غذایی خاص می تواند منجر به انتخاب ژن ها ی مرتبط با متابولیسم آن شود. تنوع در تعداد کپی های ژن آمیلاز و تداوم لاکتوز نمونه های جذاب از هم فرگشتی ژن و فرهنگ هستند که نشان می دهند چگونه فرهنگ (کشاورزی و دامپروری) می تواند مسیر تکامل زیستی (ژنوم) ما را تغییر دهد.

#### افزایش تنوع در ژن های مرتبط با سیستم ایمنی بدن:

ژن های HLA که نقش حیاتی در سیستم ایمنی بدن و شناسایی پاتوژن ها ( عوامل بیماری زا) ایفا می کنند، در جوامع کشاورز از تنوع آلی بالاتری برخوردارند. رشد فزاینده ی جمعیت و ارتباط دائمی با حیوانات اهلی، انسان ها را در معرض انواع بیماری عفونی (مانند مالاریا، طاعون، سرخک،...) قرار داده است. در این شرایط افرادی که نسخه های متفاوت از این ژن ها را داشتند، شانس بیشتری برای بقا و مقابله با عفونت ها پیدا کردند. بنابراین تنوع بیشتر ژن های HLA در جمعیت های با پیشینه ی کشاورزی می تواند بازتابی از فشار تکاملی برای مقابله با پاتوژن های متعدد باشد (Hancock et al., 2008). برای مثال، برخی آلل های MHC (کمپلکس اصلی سازگاری بافتی مربوط به سیستم ایمنی بدن) که در غرب آفریقا به دلیل فشارهای انتخابی ناشی از شیوع کشاورزی برنج رایج می باشند، با حفاظت در برابر مالاریا مرتبط هستند، درحالیکه این آلل ها در گروه های قومی دیگر نادر هستند (Hill, 2012). مطالعات اپیدمیولوژیک نشان می دهند که شیوع بیماری سلیاک<sup>۲۹</sup> (یک مشکل خود ایمنی با وجود یکی یا هر دو ژن خاص HLA-DQ2 و HLA-DQ8) همگام با گسترش مصرف گندم در جوامع کشاورز افزایش یافته است و این روند با توجه به استفاده گندم های اصلاح شده صنعتی در دوران معاصر تشدید شده است (Pronin et al., 2021). علیرغم اثرات مضر این بیماری بر سلامت انسان، با گذشت زمان از بین نرفته است. نظریه تکاملی فعلی این است که بیماری سلیاک در مناطقی که انقلاب کشاورزی دیرتر به آنجا رسیده اند، نسبت به کشورهایی که زودتر مصرف گندم را آغاز کرده اند و زمان کافی برای سازگاری تدریجی با تغییرات رژیم غذایی را داشتند، شایع تر است و این به دلیل انتخاب منفی ناشی از بیماری سلیاک است که باعث کاهش بروز آن در نسل های بعدی شده است. (Lionetti & Catassi, 2014).

اگرچه انقلاب کشاورزی موجب امنیت غذایی و رشد جمعیت شد، اما همزمان کاهش تنوع غذایی، بروز بیماری‌های اسکلتی و افزایش پوسیدگی دندان را به دنبال داشت. فشارهای انتخابی این دوره باعث تغییرات ژنتیکی مانند افزایش کپی‌های ژن آمیلاز و پایداری لاکتوز شد. این داده‌ها نشان می‌دهند که تغییرات ژنی در واکنش به رژیم‌های کشاورزی شکل گرفتند، اما در بلندمدت زمینه‌ساز مشکلاتی شدند که امروز به صورت مقاومت به انسولین و اختلالات متابولیکی بروز می‌کنند. بدین ترتیب، ریشه بسیاری از بیماری‌های مزمن معاصر را باید در همان تحولات نوسنگی جست‌وجو کرد

## صنعتی شدن، انتقال رژیم‌های غذایی و چالش‌های مدرن

انقلاب صنعتی که با شهرنشینی، پیشرفت‌های فناورانه و تغییر در روش‌های کار و تولید همراه بود، منجر به تغییرات عمیق در الگوهای تغذیه‌ای و عادات غذایی شد. افزایش صنعتی‌سازی، رشد چشمگیر غذاهای فرآوری شده و آماده را به همراه داشت، مانند غذاهای کنسروی بسته بندی شده و نیمه آماده که ماندگاری بیشتری داشتند و با سبک زندگی پر شتاب شهری سازگارتر بودند. اما این تحولات موجب تغییر رژیم‌های غذایی از الگوهای غنی و مقوی به رژیم‌های کم مغذی شد، رژیمی که سرشار از کربوهیدرات‌های تصفیه شده، قند‌های افزوده شده و چربی‌های اشباع شده بود (Crane Kramer & Buckberry, 2023). از نظر فرگشتی، بدن ما با چنین رژیم‌هایی تطابق نیافته و نمی‌تواند به خوبی با این حجم از کالری و چربی‌های ناسالم کنار بیاید. این مساله به ظهور آنچه که بیماری‌های مدرن یا ناسازگار ی فرگشتی نامیده می‌شود منجر شده است. سوتغذیه، چاقی، دیابت نوع ۲، بیماری‌های قلبی، سرطان‌ها و مشکلات دندانی از جمله امراض نوظهوری هستند که ریشه در تغییرات رژیم غذایی و سبک زندگی دوران صنعتی دارند (Sonnenburg & Sonnenburg, 2019). (Piperata, 2007; Piperata et al., 2011) انتقال تغذیه‌ای "در حال پیشرفت" را در جوامع روستایی آمازون برزیل مستند کرده‌اند. از نظر وضعیت تغذیه‌ای، اولین تغییر مشاهده شده تغییر در ترکیب بدن بود—به‌ویژه افزایش درصد چربی بدن در میان گروه‌های سنی و جنسیتی که نشان‌دهنده کاهش فعالیت فیزیکی و رژیم‌های کم مغذی دوران صنعتی بوده است. رژیم غذایی مختلف می‌تواند ترکیب و عملکرد میکروبیوم روده را تحت تاثیر قرار دهند که این تغییرات به نوبه خود بر فرآیند‌های جذب مواد مغذی، متابولیسم، عملکرد ایمنی و وضعیت کلی سلامت تاثیر گذار است. به عنوان مثال برخی از گونه‌های باکتریایی مفید و مهم (مانند *Bifidobacterium* و *Prevotella*) در جوامع شکارچی و کشاورز به علت مصرف فیبر و غلات فراوان بسیار رایج بودند ولی در جوامع صنعتی شده امروزی بشدت کمیاب شدند. در مقابل سایر گونه‌های باکتریایی (مانند *Firmicutes*) الگوهای معکوسی دارند و با شیوع بیماری‌های متابولیکی (چاقی) و بیماری‌های التهابی روده (کرون) در دوران صنعتی مرتبط هستند. به طور کلی میکروبیوم روده‌ای در جوامع غیر صنعتی تنوع میکروبی بالاتری را نشان می‌دهند.

پژوهش هایی در جوامعی که هنوز به روش های سنتی تامین غذا متکی هستند مانند مردم یانومی<sup>۳۰</sup> این یافته ها را تائید کردند ( Sánchez-Quinto et al., 2020). تحلیل DNA میکروبی باستانی از دندان های جمجمه های جوامع شکارچی اروپایی تغییر در میکروبیوم دهانی را نشان می دهد. درحالیکه پلاک دندانی گروه های شکارچی گونه های میکروبی کمتری مرتبط با بیماری های لثه، تحلیل استخوان فک و پوسیدگی داشتند، نمونه های مدرن امروزی تحت سلطه با کتری های مولد پوسیدگی (مانند Streptococcus mutans) هستند (Raoult et al., 2013). با کتری های پوسیدگی مانند (S\_mutans و Lactobacillus) از قند ها تغذیه می کنند و اسید تولید می کنند که باعث تخریب مینای دندان و التهاب لثه ها می شوند. بنابراین صنعتی شدن با معرفی قند و غذاهای فرآوری شده تنوع میکروبی را کاهش داده و باعث شیوع بیماری های دهانی شده است (Raoult, 2010).

رژیم های صنعتی سرشار از قند و چربی های اشباع، به طور بی سابقه ای از رژیم های تکاملی فاصله دارند. تحلیل میکروبیوم های باستانی و مقایسه آن با جمعیت های سنتی امروزی نشان می دهد که تنوع میکروبی کاهش یافته و گونه های بیماری زا افزایش یافته اند. این داده ها پیوند مستقیمی میان شواهد زیست باستان شناسی و بیماری های مدرن مانند چاقی، دیابت نوع ۲ و بیماری های قلبی ایجاد می کنند. انتقال تغذیه ای مدرن احتمالاً سریع ترین انتقال رژیمی هستند که ما تجربه کردیم به ویژه از نظر دسترس بودن غذا. ژن های ما هنوز در عصر حجر زندگی می کنند در حالی که غذاهایمان به آینده تعلق دارد.

برای روشن تر شدن نقش تغذیه در فرگشت زیستی و فرهنگی انسان، جدول (۱) تحولات اصلی رژیم های غذایی را در سه دوره تاریخی خلاصه می کند. این جدول به طور مقایسه ای نشان می دهد که چگونه تغییرات تغذیه ای در هر مرحله، هم زمان بر جنبه های زیستی و فرهنگی انسان اثر گذاشته و در نهایت مسیر سلامت امروز بشر را شکل داده است

جدول ۱: نقش تحولات تغذیه ای در فرگشت زیستی و فرهنگی انسان و پیامدهای آن

Tab.1: The role of nutritional changes in human biological and cultural evolution and their consequences

دوره تاریخی	ویژگی های تغذیه ای	فرگشت فرهنگی (نوآوری ها)	فرگشت زیستی (شواهد ژنتیکی/زیستی)	پیامدها
پارینه سنگی	رژیم پرپروتئین و کم کربوهیدرات	شکار و گردآوری؛ ابزارسازی؛ مهار آتش و پخت و پز	سازگاری متابولیکی با پروتئین؛ رشد مغز؛ کاهش طول روده و اندازه دندان ها	ارتقاء توانایی شناختی؛ بهبود بقا

کاهش تنوع غذایی؛ بیماری‌های اسکلتی؛ پوسیدگی دندان، تغییر ساختار اجتماعی	افزایش کپی ژن آمیلاز؛ پایداری لاکتوز؛ تغییرات HLA	کشاورزی و اهلی‌سازی؛ یکجانشینی؛ سفالگری	افزایش مصرف غلات؛ کاهش تنوع غذایی	نوسنگی
چاقی؛ دیابت؛ بیماری‌های قلبی-عروقی	ناسازگاری ژنوم با رژیم مدرن؛ کاهش تنوع میکروبیوم روده	تولید انبوه؛ صنعتی سازی غذا؛ شهرنشینی	مصرف غذاهای فرآوری شده و پر کالری؛ قند و چربی زیاد؛ کم فیبر	عصر صنعتی

## نتیجه گیری

بررسی حاضر نشان می‌دهد که دینامیک پیچیده‌ای میان فرهنگ، تغذیه و زیست‌شناسی انسان، مسیر فرگشت ما را رقم زده است. از نوآوری‌های فرهنگی بنیادین مانند ساخت ابزار و مهار آتش که دسترسی به منابع غذایی غنی‌تر را ممکن ساخت، تا انقلاب نوسنگی که اساس معیشت و الگوهای سکونت انسان را دگرگون کرد، رژیم غذایی همواره یک نیروی فشار تکاملی قوی بوده است. این گذارهای غذایی موفقیت‌های بزرگی را برای گونه ما به ارمغان آورد، اما در عین حال، ناسازگاری‌هایی را نیز بین تاریخ تکاملی ژنوم ما و محیط‌های تغذیه‌ای جدید ایجاد کرد. متعاقباً، صنعتی‌شدن و ظهور رژیم‌های غذایی مدرن، این شکاف تکاملی را عمیق‌تر کرده است. سرعت و ماهیت تغییر در الگوهای غذایی در دوران معاصر، فراتر از توانایی سازگاری زیستی طبیعی گونه ما پیش رفته و این ناسازگاری، خود را در قالب شیوع همه‌گیر بیماری‌های مزمن غیرواگیر مرتبط با سبک زندگی، از جمله چاقی، دیابت نوع ۲ و اختلالات قلبی-عروقی نشان می‌دهد. بنابراین، درک ریشه‌های تکاملی رابطه ما با غذا، نه تنها برای شناخت گذشته مان حیاتی است، بلکه برای یافتن راه حل‌های موثر جهت سلامت عمومی و امنیت غذایی در آینده نیز ضروری خواهد بود. شرایط زندگی مدرن و کیفیت زندگی بشر امروز بهتر از هر زمان دیگر است. با این حال نه از نظر جسمی و نه از نظر روانی و اجتماعی این تعدیل را انجام نداده ایم و بهای سنگینی از نظر سلامت متحمل می‌شویم. سبک زندگی و رژیم غذایی اخیر ما اساساً توسط فرهنگ ما تعیین می‌شود نه میراث میلیون‌ها سال تکامل زیستی. فرهنگ همواره جایگاه مسلط نسبت به تکامل طبیعی دارد؛ نه در تقابل با طبیعت، بلکه نتیجه‌ی آن است. تردیدی نیست که ما از نظر زیستی تا حد زیادی با فرهنگ سازگار شده ایم. اما این پرسش باقی می‌ماند که انسان تا چه اندازه می‌تواند با توجه به محدودیت‌های بیولوژیکی اش با تحولات سریع فرهنگی تطابق پیدا کند.

## پی نوشت

1. Paleolithic period
2. Hunter-gatherers

3. Homo sapiens
4. Early Hominins
5. Australopithecus
6. Homo habilis
7. Oldowan
8. Homo Erectus
9. Acheulean
10. Mosterian
11. Neanderthals
12. Qesem
13. Border
14. Expensive Tissue Hypothesis
15. Encephalization
16. Docosahexaenoic acid
17. Arachidonic acid
18. Neolithic
19. Natufian
20. Levant
21. Zoonosis
22. Amylase
23. Lactose
24. Human Leukocyte Antigen
25. Hadza
26. Datog
27. Yakut
28. Lactase persistence
29. Coeliac
30. Yanomami

## تضاد منافع

نویسنده ضمن رعایت اخلاق نشر در ارجاع دهی، نبود تضاد منافع را اعلام می دارد.

## کتاب نامه

-هراری، یووال نوح (۱۳۹۶). «انسان خردمند: تاریخ مختصر بشر». (گرگین، نیک، مترجم). تهران: فرهنگ نشر نو. (اثر اصلی منتشر شده ۲۰۱۱)

-Aiello, L. C., & Wheeler, P., (1995). "The expensive-tissue hypothesis: the brain and the digestive system in human and primate evolution". *Current anthropology*, 36(2): 199-221.

<http://www.jstor.org/stable/2744104>

-Alt, K. W., Al-Ahmad, A., & Woelber, J. P., (2022). "Nutrition and health in human evolution—past to present". *Nutrients*, 14(17): 3594. <https://doi.org/10.3390/nu14173594>

-Andrews, P., & Johnson, R. J., (2020). "Evolutionary basis for the human diet: consequences for human health". *Journal of internal medicine*, 287(3): 226-237.

<https://doi.org/10.1111/joim.13011>

- Berna, F., Goldberg, P., Horwitz, L. K., Brink, J., Holt, S., Bamford, M., & Chazan, M., (2012). “Microstratigraphic evidence of in situ fire in the Acheulean strata of Wonderwerk Cave, Northern Cape province, South Africa”. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 109(20): E1215-E1220. <https://doi.org/10.1073/pnas.1117620109>
- Bos, K. I., Kühnert, D., Herbig, A., Esquivel-Gomez, L. R., Andrades Valtueña, A., Barquera, R., ... & Krause, J., (2019). “Paleomicrobiology: diagnosis and evolution of ancient pathogens”. *Annual review of microbiology*, 73(1): 639-666. <http://doi.org/10.1146/annurev-micro-090817-062436>
- Bragazzi, N. L., Del Rio, D., Mayer, E. A., & Mena, P., (2024). “We are what, when, and how we eat: the evolutionary impact of dietary shifts on physical and cognitive development, health, and disease”. *Advances in Nutrition*, 100280. <https://doi.org/10.1016/j.advnut.2024.100280>
- Brand Miller, J. C., & Colagiuri, S., (1994). “The carnivore connection: dietary carbohydrate in the evolution of NIDDM”. *Diabetologia*, 37: 1280-1286. <https://doi.org/10.1007/BF00399803>
- Brenna, J. T., & Carlson, S. E., (2014). “Docosahexaenoic acid and human brain development: evidence that a dietary supply is needed for optimal development”. *Journal of human evolution*, 77: 99-106. <https://doi.org/10.1016/j.jhevol.2014.02.017>
- Carmody, R. N., Bisanz, J. E., Bowen, B. P., Maurice, C. F., Lyalina, S., Louie, K. B., ... & Turnbaugh, P. J., (2019). “Cooking shapes the structure and function of the gut microbiome”. *Nat Microbiol* 4: 2052–2063. <https://doi.org/10.1038/s41564-019-0569-4>
- Clarke, R. J., (2019). “Excavation, reconstruction and taphonomy of the StW 573 Australopithecus prometheus skeleton from Sterkfontein Caves, South Africa”. *Journal of Human Evolution*, 127: 41-53. <https://doi.org/10.1016/j.jhevol.2018.11.010>
- Colagiuri, S., & Miller, J. B., (2002). “The ‘carnivore connection’—evolutionary aspects of insulin resistance”. *European journal of clinical nutrition*, 56(1): 30-35. <https://doi.org/10.1038/sj.ejcn.1601351>
- Cooper, A., Burger, J., Bánffy, E., Alt, K. W., Lalueza-Fox, C., Haak, W., & Reich, D., (2017) “Parallel paleogenomic transects reveal complex genetic history of early European farmers”. *Nature*, 551(7680): 368–372. <http://doi.org/10.1038/nature24476>
- Copeland, L., Blazek, J., Salman, H., & Tang, M. C., (2009). “Form and functionality of starch”. *Food hydrocolloids*, 23(6): 1527-1534. <https://doi.org/10.1016/j.foodhyd.2008.09.016>
- Crane-Kramer, G., & Buckberry, J., (2023). “Changes in health with the rise of industry”. *International Journal of Paleopathology*, 40: 99-102. <https://doi.org/10.1016/j.ijpp.2022.12.005>
- Cunnane, S. C., Harbige, L. S., & Crawford, M. A., (1993). “The importance of energy and nutrient supply in human brain evolution”. *Nutrition and Health*, 9(3): 219-235. <http://doi.org/10.1177/026010609300900307>

- Cunnane, S., & Stewart, K. (Eds.), (2010). "Human brain evolution: the influence of freshwater and marine food resources". John Wiley & Sons.
- d'Errico, F., Backwell, L. R., & Wadley, L., (2012). "Identifying regional variability in Middle Stone Age bone technology: The case of Sibudu Cave". *Journal of Archaeological Science*, 39(7): 2479–2495. <https://doi.org/10.1016/j.jas.2012.01.040>
- Domínguez-Rodrigo, M., & Barba, R., (2006). "New estimates of tooth mark and percussion mark frequencies at the FLK Zinj site: the carnivore-hominid-carnivore hypothesis falsified". *Journal of Human Evolution*, 50(2): 170-194. <https://doi.org/10.1016/j.jhevol.2005.09.005>
- Dufour, D. L., & Piperata, B. A., (2018). "Reflections on nutrition in biological anthropology". *American journal of physical anthropology*, 165(4): 855-864. <https://doi.org/10.1002/ajpa.23370>
- Eshed, V., Gopher, A., Pinhasi, R., & Hershkovitz, I., (2010). "Paleopathology and the origin of agriculture in the Levant". *American Journal of Physical Anthropology*, 143(1): 121-133. <http://doi.org/10.1002/ajpa.21301>
- Evershed, R. P., Davey Smith, G., Roffet-Salque, M., Timpson, A., Diekmann, Y., Lyon, M. S., ... & Thomas, M. G., (2022). "Dairying, diseases and the evolution of lactase persistence in Europe". *Nature*, 608(7922): 336-345. <https://doi.org/10.1038/s41586-022-05010-7>
- Fernández-Jalvo, Y., Denys, C., Andrews, P., Williams, T., Dauphin, Y., & Humphrey, L., (1998). "Taphonomy and palaeoecology of Olduvai bed-I (Pleistocene, Tanzania)". *Journal of human evolution*, 34(2): 137-172. <https://doi.org/10.1006/jhev.1997.0188>
- Fuller, D. Q., & Gonzalez Carretero, L., (2018). "The archaeology of Neolithic cooking traditions: archaeobotanical approaches to baking, boiling and fermenting". *Archaeology International*, 21(1): 109-121. <https://doi.org/10.5334/ai-391>
- Fuller, D. Q., (2007). "Contrasting patterns in crop domestication and domestication rates: recent archaeobotanical insights from the Old World". *Annals of Botany*, 100(5): 903-924. <https://doi.org/10.1093/aob/mcm048>
- Goren-Inbar, N., Feibel, C. S., Verosub, K. L., Melamed, Y., Kislev, M. E., Tchernov, E., & Saragusti, I., (2000). "Pleistocene milestones on the out-of-Africa corridor at Gesher Benot Ya'aqov, Israel". *Science*, 289(5481): 944–947. <http://doi.org/10.1126/science.289.5481.944>
- Gowlett, J. A., (2016). "The discovery of fire by humans: a long and convoluted process". *Philosophical Transactions of the Royal Society B: Biological Sciences*, 371(1696): 20150164. <http://dx.doi.org/10.1098/rstb.2015.0164>
- Hancock, A. M., & Di Rienzo, A., (2008). "Detecting the genetic signature of natural selection in human populations: models, methods, and data". *Annual review of anthropology*, 37(1): 197-217. <https://doi.org/10.1146/annurev.anthro.37.081407.085141>

- Harmand, S., Lewis, J. E., Feibel, C. S., Lepre, C. J., Prat, S., Lenoble, A., ... & Roche, H., (2015). “3.3-million-year-old stone tools from Lomekwi 3, West Turkana, Kenya”. *Nature*, 521(7552): 310-315. <https://doi.org/10.1038/nature14464>
- Heinzelin, J. D., Clark, J. D., White, T., Hart, W., Renne, P., WoldeGabriel, G., ... & Vrba, E., (1999). “Environment and behavior of 2.5-million-year-old Bouri hominids”. *Science*, 284(5414): 625-629. <http://doi.org/10.1126/science.284.5414.625>
- Hill, A. V., (2012). “Evolution, revolution and heresy in the genetics of infectious disease susceptibility”. *Philosophical Transactions of the Royal Society B: Biological Sciences*, 367(1590): 840-849. <https://doi.org/10.1098/rstb.2011.0275>
- Hublin, J. J., & Richards, M. P. (Eds.), (2009). “The evolution of hominin diets: integrating approaches to the study of palaeolithic subsistence”. *Dordrecht*: Springer.
- Inchley, C. E., Larbey, C. D., Shwan, N. A., Pagani, L., Saag, L., Antão, T., ... & Kivisild, T., (2016). “Selective sweep on human amylase genes postdates the split with Neanderthals”. *Scientific reports*, 6(1): 37198. <https://doi.org/10.1038/srep37198>
- Jelenkovic, A., Ibáñez-Zamacona, M. E., & Rebato, E., (2024). “Human adaptations to diet: Biological and cultural coevolution”. *Advances in Genetics*, 111: 117-147. <https://doi.org/10.1016/bs.adgen.2024.01.004>
- Klein, R. G., Avery, G., Cruz-Uribe, K., Halkett, D., Parkington, J. E., Steele, T., ... & Yates, R., (2004). “The Ysterfontein 1 Middle Stone Age site, South Africa, and early human exploitation of coastal resources”. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 101(16): 5708-5715. <https://doi.org/10.1073/pnas.0400528101>
- Koebnick, C., Strassner, C., Hoffmann, I., & Leitzmann, C., (1999). “Consequences of a long-term raw food diet on body weight and menstruation: results of a questionnaire survey”. *Annals of Nutrition and Metabolism*, 43(2): 69-79. <https://doi.org/10.1159/000012770>
- Larsen, C. S., (2006). “The agricultural revolution as environmental catastrophe: Implications for health and lifestyle in the Holocene”. *Quaternary International*, 150(1): 12-20. <https://doi.org/10.1016/j.quaint.2006.01.004>
- Leonard, W. R., & Robertson, M. L., (1994). “Evolutionary perspectives on human nutrition: the influence of brain and body size on diet and metabolism”. *American Journal of Human Biology*, 6(1): 77-88. <https://doi.org/10.1002/ajhb.1310060111>
- Lionetti, E., & Catassi, C., (2014). “Co-localization of gluten consumption and HLA-DQ2 and-DQ8 genotypes, a clue to the history of celiac disease”. *Digestive and Liver Disease*, 46(12): 1057-1063. <https://doi.org/10.1016/j.dld.2014.08.002>
- Lipson, M., Szécsényi-Nagy, A., Mallick, S., Pósa, A., Stégmár, B., Keerl, V., ... & Reich, D., (2017). “Parallel palaeogenomic transects reveal complex genetic history of early European farmers”. *Nature*, 551(7680): 368-372. <https://doi.org/10.1038/nature24476>

- Luca, F., Perry, G. H., & Di Rienzo, A. (2010). Evolutionary adaptations to dietary changes. *Annual review of nutrition*, 30(1), 291-314. <https://doi.org/10.1146/annurev-nutr-080508-141048>
- Ma, R. C., & Chan, J. C., (2013). “Type 2 diabetes in East Asians: similarities and differences with populations in Europe and the United States”. *Annals of the New York Academy of Sciences*, 1281(1): 64-91. <http://doi.org/10.1111/nyas.12098>
- Marean, C. W., Bar-Matthews, M., Bernatchez, J., Fisher, E., Goldberg, P., Herries, A. I., ... & Williams, H. M., (2007). “Early human use of marine resources and pigment in South Africa during the Middle Pleistocene”. *Nature*, 449(7164): 905-908. <https://doi.org/10.1038/nature06204>
- Marzke, M. W., (1997). “Precision grips, hand morphology, and tools”. *American Journal of Physical Anthropology: The Official Publication of the American Association of Physical Anthropologists*, 102(1): 91-110. [https://doi.org/10.1002/\(sici\)1096-8644\(199701\)102:1%3C91::aid-ajpa8%3E3.0.co;2-g](https://doi.org/10.1002/(sici)1096-8644(199701)102:1%3C91::aid-ajpa8%3E3.0.co;2-g)
- Mathieson, S., & Mathieson, I., (2018). “FADS1 and the timing of human adaptation to agriculture”. *Molecular biology and evolution*, 35(12): 2957-2970. <https://doi.org/10.1093/molbev/msy180>
- May, H., & Ruff, C., (2016). “Physical burden and lower limb bone structure at the origin of agriculture in the levant”. *American journal of physical anthropology*, 161(1): 26-36. <http://doi.org/10.1002/ajpa.23003>
- McPherron, S. P., Alemseged, Z., Marean, C. W., Wynn, J. G., Reed, D., Geraads, D., ... & Béarat, H. A., (2010). “Evidence for stone-tool-assisted consumption of animal tissues before 3.39 million years ago at Dikika, Ethiopia”. *Nature*, 466(7308): 857-860. <https://doi.org/10.1038/nature09248>
- Mummert, A., Esche, E., Robinson, J., & Armelagos, G. J., (2011). “Stature and robusticity during the agricultural transition: Evidence from the bioarchaeological record”. *Economics & Human Biology*, 9(3): 284-301. <https://doi.org/10.1016/j.ehb.2011.03.004>
- Ojo, O., (2019).” Nutrition and chronic conditions”. *Nutrients*, 11(2): 459. <https://doi.org/10.3390/nu11020459>
- Parkington, J., (2003).” Middens and moderns: Shellfishing and the Middle Stone Age of the Western Cape, South Africa: Reviews of current issues and research findings: Human origins research in South Africa”. *South African Journal of Science*, 99(5): 243-247. <http://hdl.handle.net/11427/27321>
- Perry, G. H., Dominy, N. J., Claw, K. G., Lee, A. S., Fiegler, H., Redon, R., ... & Stone, A. C., (2007). “Diet and the evolution of human amylase gene copy number variation”. *Nature genetics*, 39(10): 1256-1260. <https://doi.org/10.1038/ng2123>

- Piperata, B. A., (2007). “Nutritional status of Ribeirinhos in Brazil and the nutrition transition”. *American Journal of Physical Anthropology: The Official Publication of the American Association of Physical Anthropologists*, 133(2): 868-878.  
<https://doi.org/10.1002/ajpa.20579>
- Piperata, B. A., Spence, J. E., Da-Gloria, P., & Hubbe, M., (2011). “The nutrition transition in Amazonia: rapid economic change and its impact on growth and development in Ribeirinhos”. *American journal of physical anthropology*, 146(1): 1-13.  
<https://doi.org/10.1002/ajpa.21459>
- Pronin, D., Börner, A., & Scherf, K. A., (2021). “Old and modern wheat (*Triticum aestivum* L.) cultivars and their potential to elicit celiac disease”. *Food Chemistry*, 339:127952.  
<https://doi.org/10.1016/j.foodchem.2020.127952>
- Raoult, D., Foti, B., & Aboudharam, G., (2013). “Historical and geographical parallelism between the incidence of dental caries, *Streptococcus mutans* and sugar intake”. *European journal of epidemiology*, 28(8): 709-710. <https://doi.org/10.1007/s10654-013-9826-7>
- Raoult, D., (2010). “The globalization of intestinal microbiota”. *European journal of clinical microbiology & infectious diseases*, 29: 1049-1050. <https://doi.org/10.1007/s10096-010-0977-0>
- Sánchez-Quinto, A., Cerqueda-García, D., Falcón, L. I., Gaona, O., Martínez-Correa, S., Nieto, J., & G-Santoyo, I., (2020). “Gut microbiome in children from indigenous and urban communities in México: Different subsistence models, different microbiomes”. *Microorganisms*, 8(10): 1592. <https://doi.org/10.3390/microorganisms8101592>
- Scott, G. R., & Gibert, L., (2009). “The oldest hand-axes in Europe”. *Nature*, 461(7260): 82-85.  
<https://doi.org/10.1038/nature08214>
- Shahack-Gross, R., Berna, F., Karkanas, P., Lemorini, C., Gopher, A., & Barkai, R., (2014). “Evidence for the repeated use of a central hearth at Middle Pleistocene (300 ky ago) Qesem Cave, Israel”. *Journal of archaeological science*, 44: 12-21.  
<https://doi.org/10.1016/j.jas.2013.11.015>
- Sonnenburg, J. L., & Sonnenburg, E. D., (2019). “Vulnerability of the industrialized microbiota”. *Science*, 366(6464): eaaw9255. <https://doi.org/10.1126/science.aaw9255>
- Stahl, A. B., Dunbar, R. I. M., Homewood, K., Ikawa-Smith, F., Kortlandt, A., McGrew, W. C., Milton, K., Paterson, J. D., Poirier, F. E., Sugardjito, J., Tanner, N. M., & Wrangham, R. W., (1984). “Hominid Dietary Selection Before Fire [and Comments and Reply]”. *Current Anthropology*, 25(2): 151–168. <http://www.jstor.org/stable/2742818>
- Stiner, M. C., Gopher, A., & Barkai, R., (2011). “Hearth-side socioeconomics, hunting and paleoecology during the late Lower Paleolithic at Qesem Cave, Israel”. *Journal of Human Evolution*, 60(2): 213-233. <https://doi.org/10.1016/j.jhevol.2010.10.006>

- Stringer, C. B., Finlayson, J. C., Barton, R. N. E., Fernández-Jalvo, Y., Cáceres, I., Sabin, R. C., ... & Riquelme-Cantal, J. A., (2008). "Neanderthal exploitation of marine mammals in Gibraltar". *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 105(38): 14319-14324. <https://doi.org/10.1073/pnas.0805474105>
- Tapsell, L. C., & Probst, Y. C., (2008). "Nutrition in the Prevention of". *Nutrition and Fitness: Cultural, Genetic, and Metabolic Aspects*, 98: 94-105. <https://doi.org/10.1159/000152937>
- Temple, D. H., & Larsen, C. S. (2007). Dental caries prevalence as evidence for agriculture and subsistence variation during the Yayoi period in prehistoric Japan: biocultural interpretations of an economy in transition. *American Journal of Physical Anthropology*, 134(4), 501-512. <https://doi.org/10.1002/ajpa.20694>
- Thompson, J. C., Carvalho, S., Marean, C. W., & Alemseged, Z., (2019)." Origins of the human predatory pattern: the transition to large-animal exploitation by early hominins". *Current Anthropology*, 60(1): 1-23. <https://doi.org/10.1086/701477>
- Tishkoff, S. A., Reed, F. A., Ranciaro, A., Voight, B. F., Babbitt, C. C., Silverman, J. S., ... & Deloukas, P., (2007). "Convergent adaptation of human lactase persistence in Africa and Europe". *Nature genetics*, 39(1): 31-40. <https://doi.org/10.1038/ng1946>
- Wadley, L., Backwell, L., d'Errico, F., & Sievers, C., (2020). Cooked starchy rhizomes in Africa 170 thousand years ago. *Science*, 367(6473): 87-91. <https://doi.org/10.1126/science.aaz5926>
- Walker, C., & Thomas, M. G., (2023). "Cultural Evolution and Diet", in Jamshid J. Tehrani, Jeremy Kendal, and Rachel Kendal (eds), *The Oxford Handbook of Cultural Evolution* (online edn, Oxford Academic): C67S1 C67P270. <https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780198869252.013.67>
- Wood, B., & Leakey, M., (2011). "The Omo-Turkana Basin fossil hominins and their contribution to our understanding of human evolution in Africa". *Evolutionary Anthropology: Issues, News, and Reviews*, 20(6): 264–292. <https://doi.org/10.1002/evan.20335>
- Wrangham, R. W., Jones, J. H., Laden, G., Pilbeam, D., & Conklin-Brittain, N., (1999). "The raw and the stolen: cooking and the ecology of human origins". *Current anthropology*, 40(5): 567-594. PMID: 10539941. <https://doi.org/10.1086/300083>
- Wrangham, R., & Conklin-Brittain, N., (2003). "Cooking as a biological trait". *Comparative Biochemistry and Physiology Part A: Molecular & Integrative Physiology*, 136(1): 35-46. [https://doi.org/10.1016/S1095-6433\(03\)00020-5](https://doi.org/10.1016/S1095-6433(03)00020-5)
- Wrangham, R., (2017)." Control of fire in the Paleolithic: evaluating the cooking hypothesis". *Current Anthropology*, 58(S16): S303-S313. <https://doi.org/10.1086/692113>
- Yellen, J. E., Brooks, A. S., Cornelissen, E., Mehlman, M. J., & Stewart, K., (1995). "A middle stone age worked bone industry from Katanda, Upper Semliki Valley, Zaire". *Science*, 268(5210): 553–556. <http://doi.org/10.1126/science.7725100>

ACCEPTED MANUSCRIPT